

ENERGIA: NYÍRBÁTORI VÁLASZOK

Zöldfelületek megújítása, rekonstrukciója, útfelújítások, járda építések, épületek hőszigetelése, a nyílászárók cseréje, csapadékvíz elvezetés. Ezek mind olyan hamarosan kezdődő munkák a városban, amelyek befejezése után nem csak olcsóbb és hatékonyabb lehet az intézmények működtetése, hanem a város is szebb-komfortosabb, azaz jobban élhetőbb lesz.

Az egyik égető kérdésnapjainkban az egekbe emelkedő energia költségek finanszírozása. Ez egyformán érinti az önkormányzatokat, cégeket, intézményeket és persze a magánembereket. Kézenfekvő megoldás az energiafelhasználás csökkentése. Emlékszünk még az áremelkedésekre adott első válaszra: a fűtésnél bevezetett maximalizált hőmérsékletre (18 fok), vagy a sok településen lekapcsolt közvilágításra, a fürdők bezárására és még sorolhatnánk azokat a kényszerintézkedéseket, amiktől legalább haladékat reméltek az emberek, az intézmények, a cégek és az önkormányzatok.

A második és hosszú távon bizonyosan sokkal jobb válasz az energia sokkra, az épületek hőszigetelése, a

nyílászárók kicserélése, vagy a lényegesen kevesebb energiát fogyasztó

„ledesített” közvilágítás. Ebbe a körbe tartozik még az „ingyen” energia megszerzése, azaz a napenergiából ellátni az áramigényes fogyasztókat. Csak a fürdő napelem parkjának a bővítésére 200 millió forintot nyert a város. Ezzel 0.5 megawatt energiát nyernek a napelemből.

Folytatás a 6. oldalon

A SZÉNARÉTI NAGY FOGÁS

Ha alapvetésként fogadnánk el azt a közkeletű mondást, ami úgy szól, hogy „kis tó, kis remények, nagy víz, nagy hal”, akkor a nyírbátori **Kosztju János** alaposan átírta a mondást. Az a helyzet, hogy nem csak ezt a mondást sikerült megcáfolni, de egyenesen egy új legenda megszületése is hozzá, és a halszörnyhöz kötődik.

Új szokásához híven, azon a keddi délutánon is elindult a Szénaréti tóhoz. Magában elmormolta a horgászok „imáját”, mármint, hogy legalább egy akkora halat fogjon, hogy hazatérve ne kelljen hazudni.

Folytatás a 10. oldalon

KULCSSZEREPLŐ

Nyírbátor álomszerű katapultálása az iparilag fejlett, biztos gazdasági háttérrel rendelkező városok közé sok szereplőnek köszönhető. Az utóbbi húsz évben óriási ipari beruházások után, multinacionális cégek egész sora választotta ezt az álmos, kulturálisnak mondott kisvárost. A maga nemében páratlan fejlődés kulcsszereplője az előbb – 2002-ben polgármesterré, majd fél évvel később államtitkárrá választott **Veres János**. Az egykori pénzügyminiszterrel, lokálpatriótával **Nagy Miklós** beszélgetett.

(7. oldal)

MOZGALOM: MI VAGYUNK NYÍRBÁTOR

„Én abban hiszek, hogy a döntéseket, a munkát, az ügyek előkészítését minél inkább társadalmasítani kell. Hosszú távon sokkal sikeresebb, ha alulról építkezünk, és nem felülről diktálunk. Meggyőződésem, ha a társadalmi szereplőket bevonjuk az őket érintő ügyek döntéseibe, akkor pontosan tudjuk, hogy ők mit szeretnének és ugyanakkor az érintett szereplők is sokkal jobban magukénak érzik majd a döntéseket. A modern társadalmakban minél több közösséget kell bevonni a döntésekbe. Ez a jövő.” Tulajdonképpen ez lehet **Máté Antal** polgármester vezetési filozófiája, amire most egy új mozgalmat is elindítanak Nyírbátorban. Ma elég egyértelműen látszik, hogy a kormányzati törekvés a központosítás, minden áron. Vajon mennyire lehet sikeres kísérlet ennek pont az ellenkezője, ha ezt egy gazdaságilag mégoly függetlennek tűnő kisváros polgármestere szeretné megvalósítani? Ebben a témában a legfontosabb szereplő az egyén, aki vajon felvállalja-e azt a plusz „nyűgöt”, munkát, aminek a vége persze egy tényleg szerethető Nyírbátor. **Nagy Miklós** interjúja.

– Óriási tömegeket mozgató koncertekkel indult a nyári könnyűzenei program a városban. Ez egy új koncepció, hogy a legnagyobb sztárok koncertjeit hozzák a városba, amire szerte Tiszán-túlról is jön a közönség?

– Az elmúlt években sok kulturális program maradt el, vagy szűkített tartalommal valósult meg, ami nem illeszkedett abba az irányba, amit pár éve elindítottunk. Ahhoz, hogy egy település élhető legyen nem csak munkahelyre, lakásra, biztonságos lakóköznyezetre van szükség, hanem igenis a szórakozás, a kikapcsolódás is legalább ilyen fontos. Itt gondolni kell a fiatalok mellett a közép és az idősebb korosztályokra is. Ez még nem a vége ennek a folyamatnak. Valójában meg akartuk nézni, hogy a drágább sztárok koncertjeire mennyien jönnek el, milyen a visszhangja.

– Lehet egy ilyen koncert, mint **Majka, vagy Azahriah rentábilis?**

– Az közismert, hogy a városkártyával rendelkező nyírbátoriak ingyenesen, mások 3000 forintért nézhették meg ezeket a koncerteket. Nem is gondolkodtunk abban, hogy a jegyárak majd fedezik a költségeket. Mégis kevesebbe kerül, mint egy olyan közép kategóriás fellépő, akire meg nem szoktunk belépődíjat szedni. Az ideai tapasztalatok alapján jövőre még tovább megyünk. Hosszú hétvégeket szervezünk, amikor egy-egy estére legalább két koncertet és más kiegészítő programokat tervezünk. Kicsit fesztivál jellegű, de nem olyan nagyléptű, mint egy már közismertebb fesztivál,

hiszen alkalmanként „csak két estés” események lesznek, persze több hétvégén is.

– **Egymás után péntek, szombat délutántól késő estéig, zenekarok és stand up fellépők?**

– Pontosan. Az a terv, hogy késő délutántól kezdődjön a program, amire lehet tervezni egy egész hétvégét a nyírbátoriaknak és másoknak is.

– **A 3000 forintos jegyár elég jelkés. Talán a dupláját is simán kifizetnék.**

– Biztosan, de mi az ide dolgozni járókat is félig nyírbátoriak tekintjük és őket semmiképp sem szeretnénk megsarcolni. Egyébként a mostani jegyárral, ha van 4000 fizető vendég, már majdnem nullásra kijön az esemény.

– **A jövőben az igazán nagy rendezvények visszaköltöznek a Papok rétjére?**

– Mindenki tudja, hogy idén két helyszínünk van. A Papok rétje és a régi 2-es iskola udvara. Mind a két helyszínnek van előnye és hátránya. A tapasztalatok alapján hozzuk meg a végleges döntést, hogy a következő években mit és hol rendezzünk meg. Szeretnénk a kijelölt helyszínt úgy kialakítani, az infrastruktúráját úgy kiépíteni, hogy az elbírjon bármilyen rendezvényt. Egy igazi, nyári rendezvényeknek otthont adó helyszínt fogunk létrehozni, hogy ne kelljen minden évben újra építeni.

A nagy tömegeket mozgató események után pedig jön a Korzó a Szabadság terre. Ezek más hangulatú, kiülős, vagy inkább leülős, beszélgetésre is alkalmas

adó események. Már az előző évben is sikeres kiskoncertek voltak ugyanott.

– **Indulatosan beszélt arról, hogy a védőnői szolgálatot átveszi az állam. Miért zavarja ez, ha közben a védőnők helyben maradnak, feltehetően ugyanazzal a feladatkörrel és létszámmal? Mi változik, mitől tart?**

– Ez egy folyamat része. Nem ez az egyetlen, ami indulatokat vált ki. Jól látható a kormánynak a törekvése, hogy mindent centralizál. Oktatás, egészségügy és sok olyan ügyet telepített a kormányhivatalokhoz is, amiket korábban helyben is el tudtunk intézni. Próbálják kiüresíteni az önkormányzatiságot. A védőnői szolgálat ráadásul azért is nagyon érzékeny terület, mert bár egészségügyi dolgozók, de a szociális területen is működtek, együttműködve a szociális szolgálattal és a házi gyermekorvosokkal és ez egy nagyon jól működő rendszer volt. **Dr. Gaál Mihály** főorvos úr mindig a legmagasabb elismerés hangján beszélt a védőnői szolgálatunkról. Nekem nincsenek jó tapasztalataim ilyen jellegű központosításokkal kapcsolatban. A legszebb az egészben, hogy a szolgálatot állami irányítás alá vonták, de a létesítményt nekünk kellene fenntartani. Miközben elviszik a feladatot, az összes pénzt, még fizessünk is. Ez a döntés is az önkormányzatok ellenére született meg. Ez nem vezet előre.

– **Említette az oktatást, mint hasonló ügyet, s az aktualitás a most kihirdetett státusz törvény. Mit gondol, okozhat ez a tény a városban tanárhiányt? Igaz persze, hogy Nyírbátorban egyszer sem volt semmilyen demonstráció az oktatás bármilyen ügy kapcsán.**

– Szerintem ez nálunk áttételesen fog jelentkezni. A kisebb településeken nehezebb más megélhetést találni, ha valaki elhagyja a tanári pályát. Bár nálunk erre több a lehetőség, de mégis inkább azt gondolom, ha valami tanárhiányt okozhat az a nagyvárosokban bekövetkező tanárhiány lehet. A nagyvárosi elszívó hatás ezen a pályán is erőteljesebb lesz. Szerintem ez majd nálunk is okozhat problémát.

– **Legutóbbi beszélgetésünkben már szó volt az Idősügyi Tanácsról. Nos, ez már meg is alakult, elnöke és alelnöke van, sőt ön már néhány fontos**

ügyről is kér véleményt az új testület-től. Ez egy igazi szervezet lesz? Lesz-e súlya, egyáltalán akar-e magának igazi beleszólást ez a most megalakult szervezet?

– Magában a szervezet működésében – azon túl, hogy információt adunk – nem akarunk részt venni. Ezzel szeretnénk elkerülni, hogy befolyást gyakoroljunk az Idősügyi Tanács működésére. Ezért sem veszek részt a szervezet ülésein, kivéve, ha meghívják. A szervezet súlyának érzékeltetésére mondom, ha valamit felvetnek, akkor mi azt komolyan vesszük, és igyekszünk valóra váltani a felvetéseiket. Azt nem ígérhetem, hogy pont ugyanúgy, de a lehetőségeinket figyelembe véve, törekedni fog a képviselő testület, hogy megvalósítsa az idősök elvárásait. Az, hogy ez a testület mennyire lesz sikeres attól

is függ, hogy mennyire lesz intenzív a munkájuk és mennyire lesz valós akaratuk ügyek végigvitelére. Ha az idősök komolyan veszik magukat – ez egyébként meggyőződésem, hogy így van – akkor nekünk kutya kötelességünk ebbe beállni.

– Ezt megelőzően diák polgármestert és a testületét is megválasztotta az érintett diákság. Várható még más, hasonló testület felállítása, amivel tovább lehet szélesíteni a helyi demokráciát? Amúgy pedig ezeknek az új szervezeteknek a létrehozása mennyiben függ össze a 2024-es önkormányzati választásokkal?

– Lehet gyanúperrel élni, de mindig érdemes a folyamatokat is felfedezni. Miközben a központi kormányzat egyre csak szűkíti a társadalmi beleszólás lehetőségét, mi itt, ennek pont az ellenkezőjét tesszük. Én abban hiszek, hogy a döntéseket, a munkát, az ügyek előkészítését minél inkább társadalmasítani kell. Hosszú távon sokkal sikeresebb, ha alulról építkezünk, és nem felülről diktálunk. Meggyőződésem, ha a társadalmi szereplőket bevonjuk az őket érintő ügyek döntéseibe, akkor pontosan

tudjuk, hogy ők mit szeretnének és ugyanakkor az érintett szereplők is sokkal jobban magukénak érzik majd a döntéseket. A modern társadalmakban minél több közösséget kell bevonnunk, ez a jövő. Ma úgy látom, hogy több új fórumot egyelőre nem kell létrehozni, de azon folyamatosan gondolkodnunk kell, hogy minden nyírbátori azt érezhesse, ez a város az övé. Hiszen ebben neki is benne van, de legalább benne lehet a véleménye, és ami itt történik az érte is van.

– Hogy érzi, hogy tudja, illetve honnan gondolja, hogy van valós igény az ilyen fajta társadalmasításra? Hiszen ügyeket megvizsgálni, azokba beleállni, felvállalni a „közne” egyáltalán nem kényelmes. Az ügygel, munkával és adott esetben konfliktussal is jár.

– Nekünk az a feladatunk, hogy a lehetőségeket megteremtsük. Ha van lehetőség, nekik már csak élni kell vele, hiszen majd ez dönti el, hogy ezek a szervezetek ténylegesen befolyással bíró szervezetekké váljanak. A másik oldalról viszont majd nekünk is bizonyítanunk kell, hogy ezt komolyan is gondoltuk. Abban biztosak lehetnek, hogy én ezt komolyan veszem. Itt derül ki, hogy a nyírbátoriak társadalma érett arra, hogy ebben részt vállaljon. Nagyon bízom benne, hogy ez tartalommal lesz tele.

– Történt valamilyen előrelépés az idősök lakóparkja projektben?

– Megrendeltük a tervezést. Konceptió-tervek már készültek. Hamarosan megkapjuk a végleges terveket is, amit egyeztetünk az Idősügyi Tanáccsal is. Már elég jól körvonalazódik ez az elképzelés, és rövid időn belül konkrét dologról tudunk beszélni.

– Idén elkezdik az építkezést?

Mindenképpen elindul az építkezés. Ennek megteremtettük a forrás oldalát. Az önkormányzati tulajdonú üzletek értékesítéséből finanszírozzuk majd. Azt látni kell, hogy közben lemondunk a bérleti bevételről, de olyan magas az ipari adóbevéletünk, hogy az üzleti bérleti díjak kiesése nem határozza meg a költségvetésünk stabilitását. Miután a forrásoldal tisztázódott, biztosra veszem, hogy ismét egy, szinte példa nélküli dolgot valósítunk meg.

– Szeretem Nyírbátort... ez lenne egy új mozgalom, vagy egészen pontosan mit szeretnének elindítani?

– A Nyírbátor Jövőjéért Egyesületnek ez egy kezdeményezése. Azt kell erősíteni, hogy a helyi közösség, a város kis közösségekből és egyénekből épül fel. Eddig elég nehéz volt eljutni az egyénekhez. Ha a városban alulról építkezésről beszélünk, akkor ennek az alapja az egyén, a nyírbátori lakos. Ugyanakkor ez az egyén nyírbátori munkavállaló, nyírbátori vállalkozó, belőlük áll a nyírbátori civil szervezet és még hosszan sorolhatjuk. Ez egy olyan kezdeményezés, ami még nincs kidolgozva, de azt tudjuk, hogy a célunk a helyi lakosok rábírása, hogy igyekezzenek Nyírbátorban lokálpatriótaként élni, gondolkodni, működni. Azt szeretnénk, hogy például a helyi szolgáltatásokat részesítsük előnyben. Ilyen, ha inkább a nyírbátori fürdőbe járok és nem Mátészalkára. A kereskedelmi egységeknél a helyi vállalkozásokat próbáljuk meg előnyben részesíteni. Itt most nem is a magánszemélyekre gondolok, hiszen ez sokszor jövedelem és ár függő, de például a gazdasági társaságok, vagy maga az önkormányzat inkább

a helyi vállalkozásoktól szerezze be a szükségleteit. Ennek a másik lába, hogy a szintén nyírbátori helyi vállalkozó, akár mint magánszemély is, kapcsolódjon be a város életébe, a rendezvényeibe, kulturális programokba. Vagy a vállalkozásán keresztül is megteheti, ha neki van valami, amit nekünk pénzért kell kibérelni, de ő ezt odaadja, akkor látszik, hogy mire gondolunk. Ez egy oda-vissza kapcsolat. Arra törekszünk, hogy mindenki tudja, minden szervezet mögött, vagy ami a városban történik, azok mögött is nyírbátoriak vannak. Szeretnénk, ha ebből egy összetartozásszerű érzés

is lenne. Az elmúlt időszakban, a covid, a háború miatt nagyon bezárkóztak az emberek. Az is egy fontos célkitűzése ennek a kezdeményezésnek, hogy nyissunk kifelé. Segítsünk egymáson, a másikon, legyünk szociálisan érzékenyebbek. Még a legkevésbé tehető ember is – akár a kétkezi munkájával – tud segíteni például az idős embereknek. Sokrétű ez a program, és a részletek kidolgozása folyik. Nagyon bízom benne, hogy sikeres lesz, sok önkéntessel, sok vállalkozóval, sok civil szervezettel. Minderre ráépül egy kommunikáció is, amivel szeretnénk elérni, hogy az em-

berek büszkén vállalják, hogy ők, mi nyírbátoriak vagyunk. Szeretném, hogy büszké legyének a városra, büszké legyének saját magukra, hogy ők részei ennek a változásnak, ami ebben a városban zajlik, és ezt akár fizikailag is megmutathatják.

– **Ennek az indulását, hogy tervezik?**

– Szeretnénk egy indító rendezvényt, és onnantól integrálni a felsorolt részvevőket. Biztos vagyok benne, hogy ennek lesz egy eszenciája, egy kifejező formája, amit mindenki meg tud jeleníteni, aki hisz ebben a törekvésben.

KERÉKPÁROS TÚRAKÖZPONT NYÍLT

Kerékpáros túraközpontot adtak át Nyírbátorban június 20-án. Ez a központ – ami a régi református parókiának az átalakításával épült meg – a Középkori Templomok Útja Egyesület beruházási programjának a része, és a középkori templomok túraútvonalának egyik emblemikus helyszíne. Tudniillik, a nyírbátori református templom is a megye egyik, ha nem a leghíresebb középkori temploma. A projektben, a nyírbátorin kívül még egy kerékpáros túraközpontot alakítottak ki Csengersimán, illetve bicikliket, e-bike-okat és kerékpárosbarát eszközöket is beszerettek.

Az Aktív és Ökoturisztikai Fejlesztési Központ Nonprofit Kft. támogatásával létrehozott turisztikai központ a református templom kertjében kuriózumnak számít majd, amely a 32-es Felső-Tisza vidéki és Nyírségi kerékpáros túraútvonal mentén helyezkedik el. Ez a központ a Forrás Vendégház és Kávézó nevet viseli, ami azon túl, hogy pihenőpont és kávézó, egy 25 férőhelyes szálláshely is egyben.

Az ünnepélyes átadó látványosra sikeredett, hiszen az aktív Magyarországért felelős államtitkár és a térség országgyűlési képviselője, valamint a vármegyei közgyűlés elnöke is kerékpárral érkezett a helyszínre.

Dr. Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke az ünnepségen elmondta, hogy ez a komplexum tiszta forrása lehet a léleknek, felüdülést nyújthat a pihenni vágyó ke-

rékpáros turistának. **Dr. Simon Miklós** országgyűlési képviselő arról beszélt, hogy a térségben jelentős kerékpárút-hálózat fejlesztés valósult meg: „Az elmúlt évtizedben közel 70 kilométer kerékpárutat építettünk. A térségünk részese a Debrecen-Mátészalka-Szatmárnémeti kerékpárút hálózatnak”.

Magyarországért felelős államtitkár kiemelte, hogy a térség fokozott figyelmet kapott akkor is, amikor a turisztikai fejlesztésekről döntöttek, s itt nemcsak a kerékpárutak, hanem a szálláshelyek bővítése is fontos tényező volt. „A térségből mára Magyarország egyik legkomolyabb kerékpáros desztinációja lett. Itt az elmúlt három évben 350 km kerékpározható útvonalat tábláztunk ki, döntően a gátakon, ahol teljes biztonsággal lehet kerékpározni” – fogalmazott az államtitkár.

Máté Antal polgármester az öszszefogást említette. Szerinte a turizmusban még inkább jelen van ez. Éppen ezért köszönet jár mindazoknak, akik részt vettek a projekt megvalósításában. „Az egyik legszebb helyszíne

Seszták Oszkár, a vármegyei közgyűlési elnöke beszédében hangsúlyozta, honnan indult a Középkori Templomok Útja program, melyet számos, határokon átívelő pályázat is fejlesztett. **Révész Máriusz**, az aktív

a megyének a református templom és szomszédsága. Ez a Forrás Vendégház méltó otthona, kiegészítő turisztikai szolgáltatása lehet egy ilyen emlékhelynek” – zárta gondolatait a polgármester.

ELISMERÉSEK A HIVATALBAN

A Nyírbátori Polgármesteri Hivatalban minden évben megválasztják „Az év köztisztviselőjét” és „Az év dolgozóját”. 2023-ban „Az év köztisztviselője” Héderné Madai Ágnes, „Az év dolgozója” Karóczykai István lett.

– Mit jelent számodra ez az elismerés?

– H.M.Á.: Ez tényleg egy elismerés. Örülök annak, hogy a kollégáim így döntöttek, jóleső érzés, itt is még egyszer köszönöm nekik. Számomra már az is nagy dolog volt, hogy a vezetők döntése alapján a szavazólistára felkerülhettem.

– Hogyan kerültél erre a pályára?

– H.M.Á.: 2008-ban végeztem a Nyíregyházi Főiskola nemzetközi kapcsolatok szakán. A diploma megszerzése után egy egyesületnél kezdtem dolgozni, majd jött egy lehetőség, egy állásajánlat a Nyírbátori Polgármesteri Hivatalba, és egy kedves ismerősöm hívására kerültem a titkárságra. Éppen ez év áprilisában volt 10 éve, hogy hú munkavállalója vagyok a

hivatalnak. Ez nem rövid idő, de örömmel tölt el az, hogy van egy támogató családom, akik sokat segítettek és segítenek a mai napig az esetlegesen felmerülő nehézségek megoldásában.

– Mi tart a pályán?

– H.M.Á.: A hivatalban a polgármesteri titkárságon látok el titkársági, adminisztratív feladatokat, támogatom polgármester úr és jegyző asszony munkáját. Többek között feladataim közé tartozik az e-mailek, telefonhívások kezelése, a képviselő-testületi ülésekkel kapcsolatos minden adminisztráció. Ezek mellett részt veszek egyes rendezvények előkészítésében, és lebonyolításában is. Szeretem, hogy nincs két egyforma nap. Szeretem a pörgést, azt, amikor van feladat és van kihívás is a

munkában. A monoton munkavégzés nem az én világom. Szívesen segítek a városlakóknak a problémáik megoldásában, vagy csak abban, hogy a problémáikkal kihez fordulhatnak, és a kollégáim is számíthatnak rám.

– Az év dolgozójának választották. Mit szól ehhez az elismeréshez?

– K.I.: Lényegében ez a munkatársaimtól kapott elismerés, aminek nagyon örülök, mert 2018-ban már volt egy „Az év dolgozója” címem, és ez öt éven belül megismétlődött még egyszer. Nem is gondoltam volna, hogy újra megkaphatom ezt az elismerést. Nagyon sokat jelent számomra, végül is a munkám elismerése. Mindent megteszek azért, hogy a kollégáimat és az ügyfeleket, a hivatalt tudjam segíteni.

– Hogyan került a hivatalba?

– K.I.: 2009 tavaszán kerültem a hivatalba. Azóta dolgozom ott, először Posta Józssival együtt voltam kar-

bantartó, utána kerültem az ellátó szervezet portás pozíciójába, jelenleg pedig minden olyan feladatot végzek, ami a hivatal karbantartási és információs működését segíti.

– Mi az, amit szeret a munkájában?

– K.I.: Szeretem azt, amit csinállok, minden nap embe-
rekkel foglalkozom. Az önzetlen segítség lehet a szépsége a munkámnak, amit ugyanúgy az ügyfeleknek, mint a hivatali dolgozóknak nyújtok annak érdekében, hogy za-

vartalanul áramoljon az információ. Több ember volt már ezen a helyen, ebben a munkakörben. Fontosnak tartom a mi munkánkat, mert nekünk mindig pontos információkkal

kell rendelkezniünk, hiszen, ha nem jó információt adunk, akkor az problémához vezet. Nem mindegy az sem, milyen módon fogadjuk az embereket, akik a hivatalba jönnek. Ehhez tartozik a pozitív és segítőkész légkör is, amit folyamatosan próbálok megteremteni a portán dolgozó kollégáimmal együtt.

Polyák Dézi

ÚT- ÉS CSAPADÉKVÍZ-ELVEZETŐ PROGRAM

Nyírbátorban idén is jelentős forrásokat fordítanak az úthálózat felújítására, karbantartására, adott esetben kiszélesítésére vagy szilárd burkolat építésére. Jelenleg a KRESZ-parkban, az Ady Endre és a Damjanich utcában zajlanak ilyen munkálatok.

Az Ady Endre utca egy igen forgalmas része a városnak, hiszen az átmenő forgalom mellett ezen az úton lehet megközelíteni a busz- és vasútállomást is. Emiatt szükségesszerű az út szélesítése is.

„A városban minden útfelújítással egyidőben a csapadékvíz-elvezetést is megoldjuk. A vasútállomástól az iparvágányig kitisztítjuk a csapadék-összefolyó szemekeket. Az iparvágány és az Édesanyák útja közötti szakaszon nyílt csapadékarok készül. Az Ady Endre utcán kívül

a választókerületemben még ebben az évben a Deák Ferenc, illetve a Bethlen Gábor utcát is teljesen végig leburkoljuk és megépítjük a csapadékvíz elvezetésével együtt” – mondta **Balla Jánosné**, a 3. sz. választókerület önkormányzati képviselője.

A város néhány területén jelentős gondokat okoz az esővíz elvezetése. Már elkezdődött helyenként a csatornák átépítése, kapacitásának bővítése, hogy az óriási esőzések utáni vizet minél gyorsabban tudják elvezetni.

„Közzetemben a Damjanich-Jókai utca keresztvezetési részt érinti főleg a csapadékvíz-elvezetés rekonstrukciója. A Kosuth utca felőli részen voltak olyan árkok, amelyeket félig fedtek le, ezeket teljesen felújítjuk, biztonságosabbá tesszük. A

Damjanich-Jókai utcakeresztvezetődésnél létesült egy csapadékvíz-tározó, ahová egy nagyobb esőzés alkalmával tud folyni a vízmennyiség. Ezt a vizet a Papok rértjére vezetik el” – említette **Dr. Szabó Sándor**, a 8. sz. választókerület önkormányzati képviselője.

A munkálatokat folytatják a következőkben a Hunyadi utca végén, a Vágóhíd utca egy szakaszán, a Homokkert utcában, az Erzsébet utcában, a Tesco környékén és a Tavasz utcában. A fejlesztések összege 500 millió forint, amelyeket az önkormányzat saját erőből finanszíroz.

Polyák Dézi

ENERGIA: NYÍRBÁTORI VÁLASZOK

Folytatás az 1. oldalról

A kézenfekvő válasz valójában csak akkor kézenfekvő, ha megvan hozzá az a költségvetési lehetőség, amibe az ilyen, bizony egyáltalán nem olcsó fejlesztések kerülnek. Ha csak a nyírbátori fejlesztéseket nézzük, ezek bőven meghaladják a milliárdot. Zajlik a közvilágításban a „ledes átállás” ez önkormányzati forrásból 300 millió forint. Hamarosan kezdődik az Idősek Bentlakásos Otthonának a hőszigetelése. **Dr. Fülöp Enikő** osztályvezető: „Arra törekszünk, hogy legkésőbb nyár végén már induljon a munka. Ezzel egyidőben zajlik majd a Szociális Szolgálat Vár utcai központjának az energetikai korszerűsítése is. Miközben a lényeg, nevezetesen, hogy hőszigetelést végeznek, nyílászárókat cserélnek, vagy korszerűsítik a fűtést, hasonlóan az intézményeknél, de a forrás már nem ugyanaz, mint akár az Idősek Otthona, vagy éppen a Városháza esetében. Ez a

lehetőség. Dr. Fülöp Enikő megnyugtatóan hozzáteszi, hogy az Idősek Bentlakásos Otthonában a munkákat eleve úgy pályáztatják, hogy a munkavégzés a lehető legkevesbé zavarja az otthonban élő idős emberek mindennapjait.

Sok és többnyire jól gondozott zöldfelület, parkosított rész díszíti a várost. Folyamatos törekvés van arra, hogy további parkokat hozzanak létre, illetve növeljék a zöldfelület arányát, és ahol szükséges, megújítsák ezeket. Idén a Fáy-Munkácsy lakótömbök közötti park és játszótér kap „új ruhát”. Egyrészt megoldják a csapadékvíz elvezetését, helyben tartását, és kiépítik az öntözőrendszert, sorolja Dr. Fülöp Enikő. Természetesen a burkolt járdákat is megújítják. A kisebbek majd az új és korszerű játékok-

kácsy sarkot, ahol általában autók parkolnak, most leburkolják. Hivatalosan nem parkolókat építenek, de nyilván parkolásra használják majd a jövőben is. Amiről eddig szó volt, az pályázati pénzből épül és készül, de ezek mellett, a református iskola szomszédságában, a Fáy út hátsó részénél, lakók kérésére megépítenek egy járdaszakaszt a belső udvarnál, s ezzel megteremtődik a sármentes bejutás a lépcsőházakba. Ezt a járdát önkormányzati forrásból finanszírozzák. Ezzel egyidőben természetesen a zöldfelületet és a parkosított részt is rendezik. Ez így együtt, összesen 75 millió forint.

Idén a Városháza nyílászáróit is kicserélik. Természetes, hogy ennek is a fő oka az igen drága energia. Évekkel ezelőtt már korszerűsítették a fűtés-hűtés rendszerét, most a hőenergia benntartása a legfontosabb cél.

Hamarosan kezdődik a „Bankudvar” rendbetétele is. A mai áldatlan állapotok után a város egyik kedvelt helyszíne is lehet majd ez a most még elzárt s főleg elriasztó terület. Eltartott egy ideig, amire az önkormányzat dűlőre jutott a területet körülvevő telkek tulajdonosaival, hogy végül most hozzá lássanak a munkához. Nagyjából 100, mindenki által használható parkolót építenek. A fő cél, hogy enyhítsék a belvárosi parkolási gondokat, s ezzel bizony megkönnyítik azoknak a szülőknek is a dolgát, akik az új iskolába hordják a gyerekeiket, de persze a majdan elkészülő sportcsarnok látogatóinak a parkolási lehetőségét is megteremtik. Ez a rész egy kiemelt fejlesztési területe a városnak. Most, megközelítőleg 200 millió forintot költenek rá, de a későbbiekben itt épül meg a városi sportcsarnok is, a remények szerint TAO-s forrásból.

három projekt, tehát az Idősek Otthona, a Szociális Szolgálat központja és a Városháza energia hatékonysági fejlesztése 670 millió forintos pályázati forrásból

kal szórakoztathatják magukat, mert hiszen kicserélik a mai, kissé már leharcoltnak látszó eszközöket. S lesz még egy változás a környéken. A Fáy-Mun-

KULCSSZEREPLŐ

„Száz tárgyalást folytattam le, hogy az első befektetőt megtaláljuk”

Nyírbátor álomszerű katapultálása az iparilag fejlett, biztos gazdasági háttérrel rendelkező városok közé sok szereplőnek köszönhető. Az utóbbi húsz évben óriási ipari beruházások után, multinacionális cégek egész sora választotta ezt az álmos, kulturálisnak mondott kisvárost. A maga nemében páratlan fejlődés kulcsszereplője az előbb – 2002-ben polgármesterre, majd fél évvel később államtitkárrá választott **Veres János**. Az egykori pénzügyminiszterrel, lokálpatriótával **Nagy Miklós** beszélgetett.

– Nyilván nem először szembesül azzal a feltételezéssel, hogy Nyírbátor közelmúltjában tapasztalt rendkívüli gazdasági sikerek jelentős részben az ön közreműködésének köszönhetőek. Mennyit lehet, vagy kell ebből felvállalni?

A kábelkorbácsgyár alapkövének letétele (2005. 10. 24.)

– Álszerénységnek tűnne, ha ezt megpróbálnám magamtól elhárítani, miközben az meg túlzott magabiztosság lenne, ha mindent magamnak tulajdonítanék. A valóságot én a következőképpen látom. Nyírbátor 2002-ig nem volt egy kiemelkedően fejlett és nem volt egy perspektívájában jól kinéző település. Ekkor választott meg a város – igen nagy többséggel – polgármesternek, és megfogalmaztunk egy olyan ciklusprogramot, ami alapvetően gazdasági program volt, amely döntő részben gazdaságfejlesztésről szólt. Utakról, munkahelyekről, cégekről, infrastruktúráról. Ezt követően jött egy érdemi és lényegi változás. Kap-

tam egy ajánlatot, hogy legyenek a pénzügyminisztérium államtitkára. Többek között azért is fogadtam el ezt a felkérést, mert úgy ítélt meg, hogy Nyírbátornak is többet tudok segíteni abból a pozícióból, és persze azért is vállaltam, mert nyírbátori születésűként és Nyírbátorban élőként tudtam, nagyon ritka, hogy innen valaki ilyen felkérést kapjon. Konkrétan az utóbbi 200 évben ez mindössze két embernek adatott meg.

– A program az maradt az új polgármester megválasztása után is? Nem kellett új programot készíteni?

– Ez egy ciklusra érvényes program volt. A tetsület később, pusztán formálisan megerősítette azt a programot, amit még velem fogadtak el. **Balla János**nt választották meg utánam, akivel nekem már azelőtt is, de később is nagyon jó, harmonikus kapcsolatom volt. Abban is biztos voltam, hogy ő is gazdasági szemléletű polgármester lesz.

– Valljuk be, hogy a városnak és ennek a bizonyos gazdasági programnak is nagy szerencséje lett azzal, hogy ön államtitkár lett. Úgy gondolom,

hogy lényegesen egyszerűbbé vált a program megvalósítása.

– Ennek is van szakmai előzménye. A korábbi országgyűlésben a költségvetési bizottság alelnöke voltam, a frakcióban a szakági munkacsoport vezetője is én voltam. Én vittem végig az állami költségvetés belső vitáját, s ebből jött a felkérés. Na, de visszatérve az eredeti kérdéshez: sokan voltak itt, akik engem árulással illettek, miközben én biztos voltam abban, hogy sokkal szélesebb lehetősége teremthető meg a városnak, ha államtitkár, azaz kormányzati pozícióban vagyok.

Az ebédlőpalota átadása (2006. 10. 09.)

– Akkor vált ön azzá a Veres János-sá, akit most emlegetnek?

– Nem akkor. Ez majd később következik be. 2003–2004 egy nagyon nehéz periódus volt a város szempontjából is. Amikor átvettem a város vezetését, nem nagyon voltak olyan tervek, amelyeket kormánypárti politikusként bemutat-

hattam volna, és kérhettem volna hozzá forrásokat. Nagyon kinkeservvel tudtuk 3 hónap alatt megvalósítani a „fecske házat”. Teljesen más helyszínre, egy más épület helyett sikerült ez a fejlesztés. Erős lobbí kellett hozzá. Ez volt az első fejlesztés. Utána még nagyon sokat kellett azért is küzdeni, hogy elindulhasson az ipari parkban az infrastruktúra fejlesztése. Azelőtt volt ugyan egy névleges ipari parkunk, de abban semmi érdemleges infrastruktúra nem épült ki. Ez majd 2004-ben történt meg. Itt egy érdekesség: polgármesterként, majd már államtitkárként – polgármesterasszonnyal egyetértésben – száz tárgyalást folytattam le, hogy a nyírbátori ipari parkba az első befektetőt megtaláljuk.

– Mi volt a hiba a másik kilencvenkilenc tárgyaláson?

– Először is nem volt autópálya kapcsolata a városnak. Csak munkaerőt tudtunk ajánlani, semmi más infrastruktúránk nem volt. Ráadásul kevés volt a szakképzett munkaerő is.

– A kábelkorbács gyár volt az első?

Igen-igen. Ez is úgy valósult meg, hogy a szükséges infrastruktúra sem épült ki. Aggregátorról működtették az építéshez használt betonkeverőket.

– A második gyárhoz hány tárgyalásra volt szükség?

– Az már könnyebben ment, pontosabban jött. Az érdemi áttörést az elsőhöz képest három évvel később érkező Coloplast jelentette. A cég eldöntötte, hogy Magyarországon fejlesztenek, hiszen Tatabányán már volt egy működő üzemük. Egyébként pont ott akarták az új fejlesztésüket is megvalósítani. Ekkorra már a mi kormányunknak volt egy olyan nyilvános döntése már a pénzügyminiszterségem idejében – amennyiben valaki a Tiszántúlra, a magas munkanélküliséggel sújtott térségbe visz beruházást - akkor beruházási támogatásként kétszer olyan mértékű támogatást kap, mintha a Dunántúlra menne.

– Ez világos, de ennek a feltételnek sok település megfelelt abban az időben. Miért választották Nyírbátort? Ezt szelíden becsatornázták városuk felé?

– Röviden csak annyit tudok mondani erről, hogy az mindenképpen kellett hozzá, hogy pénzügyminiszter legyek. Egy befektetői döntést rengeteg impulzus szokott megelőzni. Ilyenkor fontos, hogy érezze a befektető, itt a témával komolyan foglalkoznak. Hiába volt ne-

kem sok kormányzati elfoglaltságom, ha jött a cég alelnöke Nyírbátorba, akkor én mindig itt voltam. Emlékszem, egy nagyon rossz, esős, szeles időben jöttünk ki a területre. Az alelnök nyilván, hogy egy olyan területet választott ki, ami akkor még nem tartozott az ipari

Még szabolcsi településre is gondolhatunk. Ehhez három dolog feltétlenül szükségeltetett. Azon kívül, hogy én segítsek, legyen a város részéről fogadó készség. Ez igaz volt Balla Jánosnéra és igaz Máté Antalra is. Csak egy fontos mellékszál: amikor mi kormányon

A Coloplast alapító letétele (2007. 01. 25.)

parkhoz, sőt, még csak nem is a város volt a tulajdonosa. Az volt a határország lőtere. Egyébként azért azt választotta, mert a leendő irodájából a nyárfaerdőre szeretett volna kilátni. Ez volt a feltétel, de szinte csoda, hogy egy ilyen ingatlant, ami még lőszermentesítve sem volt, fél év alatt át tudtunk adni.

– Mennyire volt az elfogadható, hogy valaki elkerülve a városából, kormányzati pozícióba, majd mégis ilyen mértékben folyik bele a település életébe?

– Mások gyakorlatát nem tudom...

– Innen elvárás volt ön irányába, vagy ezt inkább ön igényelte?

– Elvárás volt felém. Egyébként pedig én nyírbátori vagyok. Itt születtem, itt nőttem fel. Nekem ez egy fontos kapocs az életemben, a szívemben, gondolkodásomban.

– Ezt én értem, de vajon Nyírbátor kész volt arra a hatalmas változásra, amit az ön közreműködésével is rázúdult hatalmas ipari potenciál hozott magával?

– Ezt úgy kell felfogni, hogy Nyírbátor ezzel a háttérrel kapott egy olyan lehetőséget, amivel tudott élni. Nem minden település tudott élni, miközben hasonlóan jó kormányzati hátterük volt.

valtunk, és szóltak nekem, hogy milyen pályázatoknál kellene a segítség, akkor megmondtam, hogy csak abban az esetben tudok segíteni, ha száz százalékos pályázatot készítenek.

– Nem fordítva volt, hogy netán ön döntötte el, mire adjanak be pályázatot?

– Nem, egyáltalán nem úgy volt. A város vezetése mindig is önálló döntéseket hozott. Nagyon határozott elképzelései voltak és vannak a fejlesztések irányát tekintve. Másodsor, én soha nem szóltam még abba sem bele, hogy ki legyen a beruházások kivitelezője. Abba sem szóltam bele, hogy hogyan valósítsák meg a fejlesztéseket. Az igaz, hogy konzultáltunk, amikor a város vezetése elmondta, hogy mit terveznek a következő évekre, s felvetődött a kérdés, hogy azokra a célokra található-e pályázati forrásokat. Az igaz, hogy elmondtam, mire van forrás a következő évben, vagy években.

– Ez jelentette az igazi nyírbátori előnyt?

– Igen, de csak annyiban, hogy ezeket, az amúgy nyilvános információkat biztosan megismerték a város döntéshozói. Más településeken lehet, nem szedték így össze. Az uniós tagság eleve

megkövetelte az átláthatóságot. Persze az EU előtti időszakban is transzparen-
cia volt, de mégis nekünk kellett kiku-
tatni a pályázati lehetőségeket. Még én
polgármester voltam, amikor elindult
az ebédlőpalota felújítása, építése. Az is
egy mindenki számára hozzáférhető pá-
lyázat volt, de akkor mi képesek voltunk
összerakni egy jó pályázatot, ami meg-
felelt a pályázati kiírás céljának, és még
mellé tettünk egy olyan briliáns ötletet
(más ötlete volt, nem az enyém), mint a
palotához vezető utak felújítása. A város
lakói jobban örültek az utaknak, mint a
palotának.

**– Az ipari parkban működő cégek
közül hány köthető az ön nevéhez?**

– Ezt még soha nem számoltam
meg.

**– Nem olyan nehéz művelet ez,
hiszen nincs nagyon sok cég, az más
kérdés, hogy nagyon sok embert fog-
lalkoztatnak.**

– Ő, ez egyáltalán nem érdekes.
Mármint, hogy melyik, kinek a nevéhez
köthető. Ez addig érdekes, amíg elindul,
és megvalósul. Utána már nincs függő
viszony. Én még abba sem szóltam bele,
nem is akartam, de nem is tudtam volna,
hogy kit milyen pozícióba vegyenek fel,
bármelyik céghez.

**– De abba igen, hogy melyik cég
épített gyárat Nyírbátorban.**

– Abba igen. Na jó, öt cég esetében
biztosan közreműködtem.

**– Ugye, hogy tudja. Akkor ez kb. öt-
ezer munkahely.**

– Még az is lehet. Ezt tényleg nem
számoltam. Inkább annak van nagyobb
jelentősége, hogy ezek a cégek minősé-
get jelentenek itt a mi ipari parkunkban.
Rengeteg olyan embernek adnak mun-
kát, aki nem nagyon reménykedhetett
korábban jó munkahelyben.

**– Mit gondol, alakulhatott vol-
na másként is ez a történet? Ha nem
került volna kormányzati pozícióba,
gyengébb helyzetben lenne Nyírbátor?**

– Érdemileg gyengébb helyzet-
ben lenne a város. Az biztos, hogy a
Coloplast nem jött volna ide. Az egy
olyan minőséget jelentett, ami mások
számára jelenthetett vonzerót.

**– Ma még elbírja ez a város ezt a
hatalmas gazdasági potenciált, illetve
az óriási munkaerőigényt?**

– A város – munkaerő oldalról –
nyilvánvalóan nem bírja el. Infrastruktú-
ra oldalról viszont bírjuk. Ha ez nem len-

ne, akkor arra sem lenne remény, hogy
végre ismét nőni kezdjen a város lélek-
száma. Most erre van esély. Hosszú idő
kellett már ahhoz is, hogy ne csökkenjen
tovább a lakosságszám. Most stagná-
lunk. Van remény és van törekvés arra,
hogy lassan növekedni fog Nyírbátor la-

– Természetesen. Folyó ügyeket
is és távolabbi terveket is. Itt van a te-
lefonomon az az sms-váltás az egyik
államtitkárral, amelyik két nyírbátori
pályázat szerződéskötésének az elő-
készítését taglalja. Ezek elég konkrét
ügyek. Van még néhány olyan ügy, ami a

Diehl gyáratavató (2012. 07. 06.)

kosainak a száma. Ilyenre a megyében
nincs példa.

**– Van még perspektívája az ipari
parknak? Létszámban, vagy minőség-
ben?**

– Van perspektíva. Létszámban már
nem lesz látványos növekedés. Az itt ki-
alakult infrastruktúra, az ipari környezet
vonzerót jelent más befektetők számá-
ra, akik sokkal szívesebben mennek oda,
ahol láthatóan jól működő, élő fejlődő a
környezet. Az igazi tartalék persze ab-
ban van, hogy technológiai fejlesztések
várhatóak még. Ma már legalább három
olyan cégünk van, amely a K+F keret-
ben valamelyik egyetemmel is együtt-
működik. Kutatás-fejlesztést végeznek,
nagyon komoly mérnöki munkák zajla-
nak, és biztos vagyok abban, hogy eb-
ben lesznek további lépések. Ezért volt
fontos a felsőoktatási képzés elindítása
is. Ebből az következik, hogy magasabb
képzettséget igénylő munkahelyek so-
rát fogják kínálni.

**– Ehhez van még köze? Mármint
van-e bármilyen befolyása az ipari
parkos ügyekre, illetve a város ügyeire
közvetlenül is?**

– Inkább azt mondanám, hogy van-
nak olyan pontok, ahol tudok segíteni.

– Ma is visz ügyeket?

jövőt alapozza meg. A város ügyei közül
van olyan, amiben részt veszek, amely
még további tovább növelheti az ipari
park kihasználtságát. Én ott avatkozom
be, ahol megkérnek, hogy segítsék. Ez a
polgármester elsődleges jogköre, és ha
ő úgy látja, hogy elkelne a segítségem,
akkor megnézem, hogy tudok-e segíte-
ni, és akkor segítek. Van olyan is, amit
én kezdeményeztem. Jelenleg több ilyen
van, amelyek nem mindig a gazdaságra
vonatkoznak.

Mi szoktunk beszélgetni. Ha van
egyértékes, akkor elindulok, ha nincs
egyértékes, akkor megállok.

**– Az ön fejében hány ilyen lehető-
ség fogalmazódott meg, amiről talán
még a városvezetés sem tud?**

– Most úgy fogalmazok, hogy há-
romnál több ilyen van. A város jövőjének
a mostani iránya szerintem jó. De re-
agálnia kell arra, amilyen változás tör-
tént az elmúlt húsz évben. Nálunk sok
olyan család van, amelynek érdemben
változott a társadalmi státusa azzal,
hogy többkeresős családdá váltak. Nekik
megváltozik a környezetükkel szembeni
igényük, változik a gyerekeik perspektí-
vája, és erre a városnak is célszerű rea-
gálni. Társadalom átalakulást érintő fel-
adataink is vannak.

„KÖZ SZOLGÁLATÁÉRT” MEGYEI DÍJAT KAPOTT MAJTÉNYI EDIT

Nyíregyházán, a vármegyeházán június 28-án, a köztisztviselők napja alkalmából a „Köz Szolgálatáért” díjjal tüntették ki a Nyírbátori Polgármesteri Hivatal vezető főtanácsosát, Majtényi Editet. Az oktatási és kulturális területen végzett kiemelkedő szakmai munkáját emelték ki a díj indoklásában.

A díj átvétele után nyilatkozott lapunknak Majtényi Edit, aki elmondta, hogy pontosan tíz éve került a közigazgatásba. Azelőtt is volt kapcsolata pedagógusként a város kulturális és oktatási életével, aminek nemcsak részese, hanem alakítója is volt. Megismerhették a nézők a Helyi Televízió munkatársaként is, amelyben hosszú évekig önzetlenül dolgozott. Volt az életében egy olyan

helyzet, amikor válaszút elé került, s ekkor érkezett a felkérés Nyírbátor akkori polgármesterétől, **Balla Jánosnétól**, amit örömmel elfogadott.

A vezető főtanácsos megjegyezte, hogy sokat kellett tanulnia, hiszen ez egy egészen más hivatás, mint a pedagógus pályá, ahonnan a közigazgatásba került. Néhány évnek el kellett telnie, mire mindent kipróbálva eljutott odáig, hogy a rábízott feladatokat, mára már teljesen a magáénak érzi. Vallja, hogy a közt szolgálni egy nagyon nemes feladat. A kultúra, a közművelődés, az oktatás, a nevelés területe, a testvérvárosi

kapcsolatok és a különböző rendezvények szervezése jelenti azt a széles skálát, amelyen a vezető főtanácsos kiemelkedően teljesít. Számára az emberi kapcsolatok rendkívül fontosak, mint az is, hogy szeretettel és lelkiismeretesen végezze a munkáját. Az egyéni teljesítményt a csapatmunka erősíti igazán, s mivel ezen a munkaterületen sokak együttműködésére van szükség, így az elismerés ezt a közös munkát, a jó együttműködést is minősíti.

Polyák Dézi

A SZÉNARÉTI NAGY FOGÁS

Folytatás az 1. oldalról

Az előkészületek, majd az előjelek nagyjából azt sejtették vele, hogy az a nap pont olyan lesz, mint a többi. Az idő telt, kapás is volt, ha nem is egetverő, de anynyi pont, hogy vállalható legyen, még a barátok előtt is. Ja, és egy jó halpaprikásra is elég lehet estére.

És akkor megtörtént! KAPÁS!!! Nem is akármilyen. Ez bizony nehezen csévélnélhető. Kosztyu János, aki hamarosan már a hősünk lesz, ugyan tudta, hogy ahová dobott, ott lehetnek komoly méretű harcsák is – folyami harcsák a Szénaréti tóban? – de! Igen, de! Mert onnan, ahová akkor is dobott, fogtak már ki méretes fadarabokat is.

Szóval csak óvatosan kezdett felerősödni a remény, hogy „most végre, most hátha, na most igen! Mert valljuk be, ha mi dobnánk horgot, minden dobásnál életünk fogását remélnénk. Egyébként, úgy sejtem, így lehet ezzel minden horgász, csak a rutinosabbak jobban titkolják. Ennek a bizonyos „nagy fogás” reményének a bizonyítékát én abban látom, hogy Kosztyu János pont harcsázó felszereléssel horgászott.

Visszatérve a kapáshoz, a lassú, de komoly küzdelemhez, és az éledő reményhez, egyre közeledett a parthoz a horog, rajta a zsákmány, s folyamatosan nőtt az elvárás. Mármint a zsákmány méretét illetően. Ja, és nőtt az izgalom, hogy milyen lesz a küzdelem, ha ez tényleg hal, ha ez tényleg akkora.

Mert bizony az egész parton pont senki. Ráadásul a telefon is az esőház asztalán. Szóval segítségre a remény nulla. Ekkora hal kivételében tapasztalat semmi. Hacsak a Youtube hasonló témájú videóit nem vesszük tapasztalatnak. Mondjuk egészen más tévében nézni, hogy nyúl be valaki egy óriási, ember méretű harcsa szájába, mint alkalmasint megcselekedni. Nem túl gyakran fordul elő az emberrel, hogy egy ekkora ragadozó szájába fogjon.

Mert időközben kiderült, hogy itt bizony tényleg egy hatalmas harcsa kapta

be a horgot. Közösén kifárasztották egymást, de most a nyugdíjas HŐSÜNK állt nyeresre. A harcsa „átfordult”, szépen betekerte magát, és kézközbe érve totálisan le- és kifárasztotta magát. A szerencsés véletlenek egyike: „az etető kosaram beszorult az állkapcsához és nem tudott ráharapni a damilra” – mondja a horgász.

Innen jött az igazi nehézség. A harcsa ugyan partot ért, de még ki is kellett venni. Előbb megkoppintotta a hal fejét, de semmi reakció, azaz erős ellenállásra nem kell számítani. Az említett videós tudás alapján megragadta az alsó ajkát a halszörnynek és... volt nagy erőfeszítés, küzdelem, izgalom, míg végül mindenki elterült a parton. Egy 192 cm-es óriás és a HŐS. Akinek egy legenda születését köszönhetjük ezután. Mert már nem csak a tiszai horgászok mutogathatják a kapitális fogásokat. A nyírbátori Szénaréti tó is felzárkózott a legnagyobb, kifogott halaknak otthont adó vizek közé.

Kosztyu János, a nyírbátori horgász többé már nem szorul füllentésre, hogy mekkora az a bizonyos hal, amit élete fogásaként mesélhet. Képe is van hozzá.

Ja és persze, sokan megkóstolták a 60-70 kilós harcsát, s merengtek el azon, hogy vajon mikor akad horogra a következő NAGY FOGÁS.

Nagy Miklós

MONDOM A MAGAMÉT

Orémus Kálmán Alkotni mindhalálig című könyvének bemutatója

Apa most biztos mosolyogna, milyen bátortalan vagyok abban, ami neki olyan egyszerűen ment – jegyezte meg köszöntőjében Orémus Emese az édesapja életműkötetének bemutatóján, melyet június végén rendeztek a Kulturális Központban. Beszélni, mesélni, beszélgetni az emberekkel, közvetlennek lenni – számára ez a világ legtermészetesebb dolga volt – emlékezik Emese, és valóban így van, a legtöbbet így idézzük fel a tavaly elhunyt Orémus Kálmán alakját, aki sokoldalú, tehetséges ember: író, újságíró, költő, blogger, pedagógus, politikus és gyakor ennek az újságnak a szerkesztője is volt.

A háromgyermekes édesapa konok igazságkeresőként forgatja a valóságot és a tükröt a valóság körül. Politikáról, mai közéletéről, oktatásról, személyes élményként megélt nagytörténelemről ír – természetesen újságíróként és kritikával novelláiban, jegyzeteiben, valamint a „Mondom a magamét” című blogjában, melyet felesége, Marina mosolyogva a negyedik gyermekeként emleget.

A szerző tanítócsaládba született egy Munkács melletti kis faluba, Rátra. Nagypapa és szülei példáját követve ő is pedagógus lett, majd engedett az írás csábításának, és az addigi szórt publikálás a hivatásává vált: egy országos napilaphoz került, újságíró lett. Így pillanthatott be a szovjet hétköznapi valósága mögé, és írt később a kulcsra zárt birodalom féligazságainak börtönéről, melyből – miután a jövőképpel együtt a biztonság is odalett – elment.

Elég volt!

Dr. Báthori Gábor, történész, a Báthori István Múzeum igazgatója vázolta az Orémus-Tonhaizer-család

családot, barátokat, egzisztenciát a rovatvezető posztig emelt újságírói állással együtt.

Az áttelepülést követően újra tanít. Mesélősen és kiváló pedagógiai érzékkel, melyre **Trefáné Bagdi Gizella**, a gyerekek egykori kedves tanító nénije, és **Makrai Zsuzsa**, városunk neves zománcművésze is felfigyel, amikor Kálmán a lányait kísérve részt vett osztálykirándulásokon, a stúdió munkájában, vagy az alkotómunkáról tudósított az újságokban.

A közvetlenségére és széles világlátására mutatott rá **Csatári Balázné**, a Batori Nőegylet vezetője, aki jónéhány kedves találkozást őriz a szívében, ahol a közélet aktuális kérdéseit vitatták meg –

gyakorlott történetmesélőhöz illően egyszerűen és érthetően. A Nőegylet tagjai finom süteményekkel kínálták a meglelenteket, ezzel is tisztelegve a szerző emléke előtt.

„Leszek sehol – és mindenütt leszek”

Márai Sándor írta egyszer, hogy Goethe onnantól múlt el személyesen az élők sorából, miután elhunyt az utolsó ember is, aki még látta őt. Nos, amikor eljön majd ez az idő, a könyv itt lesz, és még sokáig bizonyítja, hogy élt egyszer egy eltéveszthetetlen humorú igazságkereső, aki „befészkelte magát az emlékezetbe, életfogytig tartó nyomot hagyva maga után még akkor is, ha csak percekre sodor vele össze az élet”.

Az 560 oldalas kötet hagyományos, keményfedeles könyvként és e-könyvként is elérhető az interneten. Krimi, romantika, politika, társadalomkritika, tények, vélemények, kiváló humor és páratlan életutak, melynek végén a szerzőt egészen biztosan barátjukká fogadják majd – ígéri önöknek a kötet szerkesztője:

Nagy Zsuzsa

„A humorban nem ismert tréfát”

Értve vagyok? – kérdezi az egyik történetben. Aki nem élte át a hetvenes évek útkereséseit, a nyolcvanas évek útvesztésének bizonyosságát és a kilencvenes évek elejének bizonytalanságát, nem biztos, hogy érti. De a kötet írásaiból követheti az eseményeket, kiérezheti az uralkodó hangulatot. Még talán az uralkodó hangulatát is, tenné hozzá tréfásan a szerző, akinek egészen kivételes humorát emelte ki emlékei közül **Gazdag-Tar Gizella** is, Petneháza polgármestere, amikor arról mesélt, mennyit segített az egykori alpolgármester humora a hivatali munka feszültségének oldásában.

megpróbáltatásait a trianoni országvesztés idejéből, és az 1990-es évek elejének politikai-közéleti helyzetét, hogy megérthessük, milyen örökség terhével a lelkében és milyen kényszerítő körülmények miatt döntött a szerző és családja az áttelepülés mellett, hátrahagyva addigi életüket,

ANYAKÖNYVI ESEMÉNYEK 2023. JÚNIUS

SZÜLETÉS

Blanka Adrienn	Trencsényi Péter	Fekete Barbara
Demir	-	Varga Julianna Mercédesz
Kristóf Milán	Váradai Gyula	Danó Evelin
Gréti	Csiki Aladár	Varga Fruzsina
Luca	Máté Máté	Tóth Ágnes
Emili	Horváth Erik Olivér	Farkas Szabina
István Benjámín	-	Bihari Borbála
Attila	Farkas Attila	Takács Ildikó
Melani	-	Danó Gina

HÁZASSÁGKÖTÉS

Júniusban összesen 9 házasság jött létre, akik közül 4 házaspár hozzájárult házasságkötésük megjelenéséhez:

Nagy Tibor – Kulcsár Tünde
Böszörményi László – Papp Tünde
Karászi Edit – Kovács László
Márai Mercédesz – Papp Sándor Tamás

SPORTOLÓINK ARCKÉPCSARNOKA

CSONKA GÁBOR

Gyermekkora nem különbözött másokétól. Született bátori, ezer szállal kötődik a városhoz. Nehezen hihető róla, de az idén betöltötte 60. születésnapját. 1963. június 24-én született. Alig cseperedett, már a foci volt a legkedvesebb játékszere. Bátyjával, Pistivel és a környék gyerekeivel fociztak az utcán, a réten, vagy a Borsos-pápán. Szóval mindenütt.

Az általános iskolában **Simonka** János volt az osztályfőnöke, testnevelője. Ő pedig köztudottan focista, majd edző volt. Ez meg is határozta sportolói pályafutását.

Ma is szeretettel beszél róla, akárcsak **Baracsi Béláról**, **Ilyés Laciról**, vagy **Ferenczi Jóskáról**, volt iskolatársairól. A gimnáziumban Bertók István röplabdást akart belőle faragni. Ő viszont nem akarta. Kompromisszumot kötöttek: ha ötvenet tud dekázni, focizhat. Százon túl **Bertók Pista** feladta. Tagja lett a gimnázium válogatottjának. Itt együtt játszott **Makrai Tibivel** (a szalkai kórház belgyógyász főorvosa), **Kokas Lacival**, **Tóth Misivel** többek között. Remek gárda volt, négyen a megyei ifi válogatottba is bekerültek (**Tóth Misi**, **Kántor Karcsi**, **Baracsi Béla**, **Csonka Gábor**).

Volt olyan meccs, amelyen a megyei keret 3:0-ra verte a nyíregyházi ifit, mindhárom gólt Gabi lőtte. Katonaidejét Szentesen töltötte, játszott is a helyi Kinizsiben. Szerencséje volt, mert parancsnoka nagyfradista volt, könnyen szót értett vele. Leszerelése után egy évig a GYIVI-ben nevelősködött, hiszen civilként a pedagógus pálya vonzotta. 1982-ben Piricsére került tanítani. Segítőképző munkatársai voltak. Nyírpilisre is átjárt, ott is speciális körülmények voltak. Piricsén sok cigány gyerek

volt, Pilisen szinte mindenki. Kedves mosoly kíséretében mondja, hogy a világon semmi gondja nem volt ezekkel a gyerekekkel. Megtalálta a szívükhöz vezető hangot, minden kérését teljesítették. Focipályát építettek, sokat játszottak. A futball pedig köztudottan világnyelv. Használati tárgyakat gyűjtöttek, kis falumúzeumot rendeztek be. Szóval tartalmas életet éltek.

Közben pedig végezte a főiskolán a földrajz-testnevelés szakot. Aztán lehetősége lett hazajönni az akkori 2. sz. iskolába, ez lett később a Bátor. Tanított, futballcsapatokat szervezett, edzett, tornákat rendezett, és tornákra is kezdtek járni. Tizenhét szép és sikeres évet töltött ebben az iskolában. Jöttek az átszervezések, ő a 4. sz. iskola tanára lett. Ez volt később a Hunyadi, ma pedig már évek óta a református iskola. Az aktív labdarúgást korán befejezte, sérülékeny térde nem bírta a versenyterhelést. Edzőként viszont maradandót alkotott. 2008-ban **Lőrincz Sanyival** együtt elkezdtek a focista palánták korosztályos képzését. Ez volt a Góliát program. Nyíregyházán kívül a megyében ez csak Nyírbátorban valósult meg. Elképesztően sok munkával járt, az eredmény azonban lenyűgöző volt, minden fardozásért kárpótolt. A nyírbátori utánpótlás csapatok sikert sikerre halmoztak.

Hogy mit profitált mindebből a felnőtt csapat? A Lőrincz Sanyi-féle együttessel nyírbátori nevelésű fiatalok alkották. (Később ezt a jól felépített rendszert sikerült teljesen szétverni!) Aztán a nyári focitáborok! Fiúk, lányok vegyesen. Itt indult a válogatott **Bíró Barbara** pályafutása is.

A következő években folyamatosan szorultak háttérbe azok, akiktől sokat reméltünk valamennyien. Új szelek fújtak, őket elsöpörték. Csonka Gábor megszervezte az Arany Sárkány Focisulit, mely önálló egyesületként működik. Először csak labdarúgás-

nyírbátori labdarúgás aztán újabb átszervezésen ment át. **Makay Robinéknak** mindent a nulláról kellett kezdeniük.

Szeretném remélni, hogy az átszervezés még nem ért véget. Nagyon fontos lenne, egyben komoly fegyvertény is, hogy a helyi erők egyesítése ismét megtörténjen. Nem törvényszerű ugyanis, hogy egykori büszkeségeink, kiválóságaink keserű szájjal gondoljanak a nyírbátori focira.

Kiáltottam – aki hallja, adja át! A pálya névadóján láttam az akadémistákat. Gyönyörűség volt nézni játékkukat. Gabit figyeltem. Hangja hol érces volt,

hol fátyolossá vált. Egy biztos: amit az utánpótlás fociról tudni lehet, ő tudja. Még többet is: ott van a szíve is! Feleségével, **Kiss Júliannával** két gyer-

meket neveltek. **Gábor** földrajz szakos tanár Debrecenben, **Judit** logopédus Nyírbátorban. Gabinak mindene a város. Csodálja fejlődését, szépségét, nem vágyik el innen. Az jutott még eszembe, hogy őt soha nem hallottam kiabálni. Tanítványai imádják.

Baráti öleléssel:

Baráti öleléssel:

Szabó Laci

Nyírbátor Város Önkormányzatának Lapja

Felelős kiadó:

Nyírbátor Város Önkormányzata,
Máté Antal polgármester.

Főszerkesztő: Nagy Miklós
info.batormedia@gmail.com

Szerkesztőség:

Nyírbátor, Szabadság tér 8–9.
Kulturális Központ földszint
Tel.: 42/291-865, 06-70/337-2587

Nyomdai előkészítés:

Talpas Design Grafikai Kft.,
Nyíregyháza
Készült Nyíregyházán,
a Grafit Nyomda „R” Kft.
nyomdaüzemében

Felelős vezető: Ördögh J. Gábor
HU ISSN: 0864-7259

*A szerkesztőség fenntartja a jogot,
hogy a beküldött írásokat – a tartalom
lényegi megváltoztatása nélkül –
szerkesztett, rövidített formában közzéje.*

KEREZSI CSENGE EURÓPA-BAJNOK

Kerezi Csenge ismét Európa bajnok lett. Ezúttal az ifjúsági női 60-65 kg-os kategóriában. A június 24-25. között Debrecenben megrendezett Utánpótlás Shinkyokushin Karate Európa-bajnokságon Kerezi Csenge mellett még **Bihari Lili** és **Jaczina Marcell** képviselte hazánkat a magyar válogatottban.

„Nagyon sokat edzettem az elmúlt időszakban, miközben érettségiztem is. Az első küzdelem viszonylag hosszú volt, hat percet végig küzdöttünk egy ukrán lánnyal. Az utolsó küzdelmemet mondanám a legkönnyebbnek, hiába az volt a döntő. Elég fáradt voltam, mégis ott már az adrenalin annyira vitt előre, hogy meg se éreztem a fájdalmakat vagy akár a fáradt-

ságot” – osztotta meg velünk élményeit az EB-bajnok.

Karczub Miklós edző szerint Csenge rutinos Európa-bajnoki versenyzőnek számított, mert az előző években ezüstérmet szerzett már az U16-os kategóriában, ezüstöt és aranyat az U18-as kategóriában, ennek tudatában bízott tanítványa dobogós helyezésében. A remény valósággá vált, Csenge pedig töretlenül halad tovább az újabb célokkal kítűzött útján.

Polyák Dézi

KITARTÁS, SZORGALOM, ALÁZAT ÉS CÉLTUDATOSSÁG

A Báthory Anna Református Általános Iskola és Óvoda diákja, **Tóth Zsombor** 6. a osztályos tanuló kapta meg a „Magyarország jó tanulója, jó sportolója – 2022” elismerést, amellyel a kimagasló tanulmányi- és sporteredményt elérő tanulókat jutalmazzák. A fiatal tehetséges sportoló céljai között szerepel, hogy kijusson az olimpiára. A versenyzésről, az úszásról az eddigi eredményeiről kérdeztük.

– **Hogyan kerültél kapcsolatba az úszással?**

– Nagy volt a mozgásigényem, ezért a szüleim szereték volna, ha rendszeresen sportolok. Az úszásra esett a választásuk, mivel ez a mozgáskoordinációt is fejleszti. Négy és fél éves korom óta úszok. Napi két edzésem van egy héten, szombaton csak egy, a vasárnap pedig pihenőnap. Kaliba Viktor a vizes edzéseket, Emőd Balázs pedig a szárazföldi foglalkozásokat tartja.

– **Mi kell a sikeres versenyzéshez?**

– Kitartás, szorgalom, alázat és céltudatosság. Szerintem nagyon fontos, hogy mindig legyen célunk, amiért küzdünk, amit szeretnénk elérni.

– **Mire kell a versenyek előtt különösen figyelned?**

– Nagyon fontos az étke-

zés. Figyelnem kell arra, hogy kipihent legyek, lehetőség szerint ne legyek beteg, és ne maradjon ki egyetlen edzés sem.

– **Izgulsz a versenyek előtt?**

– Igen, de Viktor bácsi, az edzőm az egyetlen, aki meg tud nyugtatni, pozitív megerősítése, biztatása nagyon

fontos számomra.

– **Vannak-e céljaid a sport területén?**

– Rövid távú célom, hogy júliusban Szegeden, az Országos Cápa Bajnokságon az eddigi eredményeimet megvédjem, illetve hátúszásból a döntőbe kerüljek vagy minél jobb eredményt érjek el. A hosszú távú célom pedig az olimpiára való kijutás.

– **Melyik versenyeredményedre vagy a legbüszkébb?**

– A VI. Országos Cápa Bajnokságon elért 2 aranyérmemre vagyok a legbüszkébb, amit 100 m és 200 m mellúszásban szereztem.

– **Van példaképed?**

– Az egyik példaképem **Gyurta Dániel**, aki a kedvenc számomban – 200 méter mellúszásban – lett olimpiai bajnok, a másik pedig **Antal Dávid**, akit a mindennapok során megfigyelhetek, milyen motiváltan edz.

– **Van olyan élményed, amit szívesen megosztanál velünk?**

– Több alkalommal is részt vettem a Jövő Bajnokai edzőtáborban, ahol **Selmeczi Attila**, **Milák Kristóf** nevelőedzője és **Dr. Sós Csaba** szö-

vetségi kapitány is felfigyelt rám.

– **Mivel foglalkozol szívesen a szabadidőben?**

– Szívesen kosarazok, biciklizek a testvéremmel, barátaimmal, családommal, de szeretem a számítógépes játékokat is.

– **Van olyan tantárgy a sporton kívül, ahol szintén eredményesnek tartod magad?**

– Szeretem a matematikát és az idegen nyelveket. Matematikából helyi, megyei, regionális és országos versenyeken dobogós eredményeket értem el.

További sok sikert és szép eredményeket kívánunk tanítványunknak!

Az interjút készítette:
Subáné Kiss Judit
osztályfőnök

EGY FANTASZTIKUS NAP A BÁTOR MÉDIÁVAL

Az önkormányzati „Szépség-Egészség-Média Tábor” július 10-én a médianappal indult. Ebbe a táborba 10 és 12 éves korú diákok jelentkeztek, akik Nyírbátor különböző iskoláiba járnak.

Minden programban lelkesen vettünk részt. Délelőtt a 2-es iskolában voltunk, ahol ismerkedtünk azzal, hogy mit jelent a média. Készítettünk egymással interjúkat, kipróbálhattuk, milyen riporternek, operatőrnek, interjúalanyaknak lenni. Megtapasztalhattuk és megnézhattuk, hogyan kell felvételt készíteni a drónnal, illetve a fotózás rejtelmeibe is betekintést nyertünk.

Ebéd után ellátogattunk a Bátor Televízió stúdiójába, ahol megismerhettük az ott dolgozó csapat feladatait, munkáit. Részesei lehettünk a híradó készítésének, elfoglaltuk a helyét a bemondónak. A stúdióban reflektorfények közepette, a kamerák előtt egy igazi televíziós beszélgetést folytathattunk egymással. Ezután beláthattunk a kulisszák mögé, és

rácsodálkozhattunk a vágás fortélyaira. A médianap végén közösen megírhattuk ezt az újságcikket.

Különleges volt számunkra ez a nap, mert nem minden gyerek juthat el a Bátor Médiaiba. A táborban készült videó-összeállításunkat megnézhetik a Bátor Média

YouTube csatornáján a július 14-ei Paletta Magazinban.

Farkas Hanna, Ferenczi Fanni, Gajdics Mollí, Karóczkai Laura, Kincs Dóra, Orosz Tamás, Ricsei Anna, Sipos Noémi, Lukóczy Erika – táborfelügyelő, **Gaálné Kósa Melinda** – táborfelügyelő, **Polyák Dézi** – **Bátor Média**.

MÉLTÓ LEZÁRÁSA A TANÉVNEK

Az Élménysuli életében ez volt a második ballagás. 2023. június 17-én a 8. osztályosok végleg búcsút vettek szeretett iskolájuktól. Szinte valamennyi végzős tanítványunk könyvjutalomban és oklevélben részesült.

Csonka Gábor, az Arany Sárkány Focisuli elnöke a ballagó diákok közül elismerést nyújtott át a következő nyolcadikosoknak: **Csordás Tibor, Hatházi Csaba, Kóródi Kornél Ede**,

Szakács Botond és **Varga Izabella**. Kiemelkedő kulturális tevékenységéért jutalmat vehetett át: **Éles Hanna** és **Lámfa-Iussy Zoé Anna**. Kiemelkedő művészeti tevékenységéért jutalomban részesült: **Som Enikő Piroska**.

Nyolc éven át jeles tanulmányi eredményt ért el: **Baracsi Máté** és **Varga Izabella**. Nyolc éven át kitűnő tanulmányi eredményt ért el: **Ari Panna, Gáll Zétény, Kóródi Kornél Ede, Májér Dorka, Som Enikő** és **Srepler Emma Kiara**.

Nyolcadikosaink közül többen is büszkélkedhetnek angol nyelvből komplex középfokú nyelvvizsgával: **Ari Panna, Kóródi Kornél Ede, Srepler Emma Kiara** és **Szalai Botond**. **Somlyai Kíra** angol nyelvből középfokú szóbeli nyelvvizsgát tett.

Intézményünk nevelőtestülete a tanév során legkimagaslóbb eredményeket elért tanulókat külön díjazásban részesítette. Kó-

ródi Kornél Ede végzős tanítványunk **KisGéniusz” Díj** elismerésben részesült. **„Tettrekész” Díjat** vehetett át **Ari Panna** és **Májér Dorka**. Az iskola nevelőtestülete **„AZ ÉV TANULÓJA”** címet Kóródi Kornél Ede 8. osztályos tanulóknak adományozta.

A 2022/2023-as tanév gazdag volt sikerekben, tanítványaink számos megyei, regionális és országos versenyeken értek el igazán szép eredményeket. Örömmel szolgált, hogy a tanévzáró ünnepségen a tanulóifjúság nagy része a bizonyítvány mellé oklevelet és jutalomkönyvet is vehetett át.

„KisGéniusz Díjban” öt tanítványunk részesült: **Máté Dusan, Hornyák Szabolcs Gyula, Böszörményi Borbála, Czekmeiszter Panna** és **Papp Réka**. A nevelőtestület a **„Tettrekész” Díjat** kilenc tanulóknak adományozta: **Enyedi Zelina, Horváth Hédi Panka, Illés Dorka, Mocsár Réka, Pösán Hédi, Somogyi Jázmin, Borsos Petra, Erdős Péter** és **Mankó Lia Mária**.

A várva várt **„Kisiskolák” Országos Diákolimpiáján** fiú labdarúgásban a 9. helyen végzett az Élménysuli csapata, melynek tagjai: **Baracsi Máté, Béres Patrik, Csordás Tibor, Erdős Péter, Gáll Zétény, Hatházi Csaba, Kóródi Kornél Ede, Szakács Botond, Szalai Botond** és **Takács György**.

Június utolsó hetében **napközis élménytábor** szerveztünk diákjainknak. Nagy népszerűségnek örvendett a táborunk, programokban, élményekben gazdagon telt minden nap, és a hét megkoronázása egy debreceni kirándulás volt.

Szívből gratulálunk valamennyi tanítványunknak a tanév során elért eredményeikhez, a nyári szünidőre tartalmas pihenést, kikapcsolódást, feltöltődést kívánunk!

Az Élménysuli nevében:

Kóródiné Tóth Mária tanárnő

NAPKÖZIS TÁBOR A BIG-BEN

Az intézmény alsós kisdíákjai idén is nagy izgalommal várták a nyári napközis tábort, amelyen 64 gyermek vett részt. Célunk az volt, hogy a gyermekek a tábor ideje jól érezzék magukat, élményekkel gazdagodjanak, ezért próbáltunk minél több foglalkozást, tevékenységet, hasznos időtöltést kínálni számukra. Az érdekes programok kézművesfoglalkozások (gyurmázás, üvegfestés, mozaikkép készítése, gipszformák festése, hűtőmágnes készítése dekorgumiból stb.), séta a városi piacon, vidám játékos vetélkedő, aszfaltrajzverseny, tűzharc, sorversenyek és ügyességi játékok, a kötetlen beszélgetések biztosították az önfeledt szórakozást, a kellemes kikapcsolódást a gyermekek számára.

„Én nagyon jól éreztem magam az idei napközis táborban. Ebben az évben a tanító néni változatos feladatokat ta-

láltak ki számunkra pl.: bekötött szemmel kellett felismerni társainkat, sportfeladatokat fogócskával, bújócskával játszótérezéssel és gyümölcssaláta készítést. A negyedikesekkel együtt érdekes, beugratós kérdésekkel teli feladatlapokat és társasjátékokat kaptunk, ami lekötötte a figyelmemet. A sok program mellett azért maradt időnk az iskola udvarán piknikezni vagy elfogyasztani egy hűsítő jégkását vagy fagyit a nagy melegben.”

Petróczki Ajsa

3.b osztályos tanuló

A programok megvalósításában a pedagógusok mellett közösségi szolgálatos tanulók is segítettek. Kitűnő hangulatú, élményekkel teli hetet zártunk.

BÁTORI HÍRADÓ

SZERDA 20:00 ÓRA

Ismétlés:
 Hétfő 7:00, 14:00
 Csütörtök 7:00, 14:00
 Szombat 14:00, 20:00
 Vasárnap 10:00, 14:00, 20:00

Kezdje a karrierjét az MSK Hungary Bt.-nél!
Ha szeretne egy megbízható és stabil munkahelyet:

Jelentkezzen hozzánk!

Kiemelt pozícióink:

- ▶ EHS koordinátor
- ▶ PLC programozó
- ▶ Stratégiai beszerző
- ▶ Folyamatmérnök
- ▶ Géptervező mérnök
- ▶ Elektromos tervező
- ▶ Gyártástervező
- ▶ Gyártástámogató mérnök
- ▶ Anyagmozgató
- ▶ CNC gépkezelő
- ▶ Lakatos
- ▶ Hegesztő
- ▶ Villanyszerelő
- ▶ Mechanikus szerelő
- ▶ Mechanikus karbantartó

MSK Hungary BT

4300 Nyírbátor, MSK tér 1 · Tel.: +36 42 511 107

karrier@msk.hu · www.msk.hu

KÉT HELYSZÍN, 5 KONCERT 20000 ÉLMÉNY

Két helyszín, 5 koncert 20000 élmény. Röviden összefoglalva az eddigi könnyűzenei nyár Nyírbátorban.

Idén ismét óriási bulikat rendeztek a Papok rétjén. A mai magyar könnyűzene két nagyjágyja óriási közönséget, s ami a legfontosabb hatalmas koncertet hozott össze. Azahriah, valószínűleg az év buliját nyomta, nagyjából hét-nyolcezres közönség előtt. A „sokat látott” Papok rétje legnagyobb eseménye után egy másik könnyűzenei óriás, a „fenegyerek” Majka sem adta alább. A Papok rétjére ki lehetett tenni a „Telt ház” táblát. Kemény zene, óriási hangulat. Nem volt könnyű dolga a Majka után másnap este fellépő TNT-nek, de a fiúk most is fantasztikus hangulatot teremtettek.

A régi 2-es udvarára jutott a fiatalabb korosztályok aktuális sztárja a VALMAR, telt házzal, másnap a RETRO koncert közönsége is tett egy időutazást.